

Voznački glasnik

UDRUŽENI SINDIKATI:

AP-IMOTSKI, AP-SINJ, AP-ŠIBENIK, AUTOTRANS RIJEKA, ČAZMATRANS-ZAGREB, GPP-OSIJEK, LIBERTAS-DUBROVNIK, LIBURNIJA-ZADAR, PANTURIST-OSIJEK, POLET-VINKOVCI, PROMET-SPLIT, ZET-ZAGREB

GODINA XVII. BROJ 8

besplatni primjerak

RUJAN 2009.

Jesu li tvrtke GPP-Osijek, ZET-Zagreb, Promet-Split odradile obvezu za siguran početak jesenjeg voznog reda

str. 4, 7

**Iz rada
udruženih
sindikata**

str. 6

Anketa...

str. 8, 9

**Premينو
Goran
Krstanović**

str. 12, 13

**Aktualnosti
Rad izvršnih
odbora ZET-a**

Prognoze koje se, nažalost, ostvaruju!

Ne, nisam zbog toga sretan, već, naprotiv, žalostan i razočaran. Kaotična situacija koja se događala tamo negdje za nas daleko, primjera radi u Poletu iz Vinkovaca, velikom zarazom seli se dalje, prema Osijeku s nagovještajem da će ta zaraza doći i u našu sredinu.

Neki dan sretnem kolegu, koji je ujedno i predsjednik Skupštine jednog od sindikata u ZET-u, vrlo ozbiljno postavlja mi pitanje kakvi smo to mi ljudi, kako možemo toliko zločesto pisati o jednoj sredini u ZET-u, kada u toj sredini teče med i mlijeko. Doduše, taj isti kolega od davnih devedesetih, kada smo osnivali prvi sindikat u ZET-u, do neki dan i nije bio u toj sredini pa za njega možda i teče med i mlijeko, ali za radnike, vozače te sredine, nema vidljivih pomaka, već naprotiv, ulaskom tog kolege i njegovog sindikata u tu sredinu dolazi do pomutnje, manipulacije tzv. rata, načinom svaki protiv svakoga. Da, bili smo i mi naivni, kada smo vjerovali da i vuk može biti dobar, a znamo da vuk dlaku mijenja, ali narav ostaje ista. Svakodnevna pitanja zabrinutih iz te sredine, kada će i njima osvanuti dan sa suncem, kada će i oni izaći autobusom na liniju, da isti bude barem registriran ako ne i ispravan. Kada će njih većina moći doći vladajućoj manjini da dobije od dežurnog dispečera lijepu riječ, uputu kuda će danas prometovati, a ne prijetnju, omalovažavanje ili sve prisutniji mobing u narušavanju onog zadnjeg ljudskog dostojanstva. To zasigurno ja osobno, te predstavnici ove sindikalne udruge nećemo i ne možemo pozdravljati, a nikako ne uspoređivati s medom i mlijekom.

Poslodavac u Zagrebu otvara nove autobusne linije, ali zaboravlja tehničke uvjete te potpisani Sporazum sa sindikatom koji ga obvezuje, da se na svakoj liniji moraju osigurati osnovni nužni uvjeti za tog istog vozača koji ima svoje fiziološke potrebe, koje mu ne smije nitko zapriječiti.

Pitanjima na koja moramo svakodnevno odgovarati budu naravi: jesu li vozači ti koji ponekad i sami izazivaju prst sudbine u mogućem neznanju ili brzopletosti.

Poziv koji sam zaprimio da se dogodila prometna nesreća sa stradanjem putnika, bio mi je dovoljan razlog da se sam uvjerim u poteškoće naših kolega za koje znam da su svakim danom sve veće.

Budući da smo u više navrata, na razne načine pozivali, upoznavali, pokušavali ugraditi u svijest svakom vozaču njegova

prava, ti isti vozači nekada se ponašaju kao početnici... Zašto?

Nema opravdanja da se mora žuriti, nema opravdanja da vozača netko tjera (naganja) da mora ostvariti na vrijeme polazak ako to nije u mogućnosti, nema opravdanja vožnja neispravnim autobusom, nema opravdanja za prometnu nesreću kada vozač obavlja vožnju u rikverc te nema dovoljno pregleda da li takvu radnju može sigurno obaviti. Ne, nema za to opravdanja, ali naši kolege i dalje to čine, upravo na način kao da sami sebi čine »medvjedu uslugu«. To doista nije potrebno.

Ovaj sindikat učinio je maksimum na zaštiti prava vozača, iako to neki danas dušebrižnici pokušavaju osporavati. Ostvarili smo velika prava ne samo u Zagrebu, već su takva prava danas primjenjiva u Osijeku, Splitu te drugim gradovima. Zaštitili smo svakog našeg vozača, pa čak i onog koji u tom trenutku nije bio član sindikata. Na žalost, neki od tih istih vozača, koji su dobili sindikalnu zaštitu, koristili sva moguća prava, dolaze do kolosalnog rješenja brisanjem iz sindikata. Naravno, osobno bih to podržao kada bih mogao zajamčiti tom istom vozaču kao i svakom drugom radniku, da mu neće trebati sindikalna zaštita, da će sam pregovarati s poslodavcem te sam za sebe utvrđivati svoja prava. Na sreću, takva pravila neće biti još dugo primjenjiva, a isto tako oni radnici, kojima sindikat nije potreban, morat će se zamisliti do kada će uživati prava koje potpisuje, dogovara i unapređuje sindikat. Jasno, da u nekim sredinama bude degradiran sindikalni pokret, što je najbolji primjer u ZET-u.

Šest registriranih sindikata je upućivanje »vode na mlin poslodavca«, a nikako interes radnika. Na žalost, radnici ne prepoznaju stvarne vrijednosti gdje do danas nisu upitali predstavnika svakog svog sindikata koji su u zadnjim pregovorima nanijeli štetu svima nama bez nekog alternativnog objašnjenja. I ja! Volio bih znati za što su mi uzeta dva dana od godišnjeg, a za uzvrat nisam dobio ništa... Pitajte li se Vi...!??

Upitao li se netko, što nam to rade naši radnici u tramvajskim servisima, u autobusnim pogonima, je li na pomolu ulazak »na mala vrata« radnika iz KONČARA i EUROLINE u našu tvrtku kako bi već sutra netko od nadobudnih mogao ukazati, pa i naši radnici ne znaju obavljati složene poslove u novim vozilima kako domaće tako i one strane proizvodnje. Da, bojimo se da je na pomolu najveća prijevara, a sindikati o tome šute.

Odgovorno tvrdim da u ZET-u ima dovoljan broj odgovornih i stručnih radnika svih profila, ali im treba dati mogućnost, šansu kako bi dokazali dugogodišnje radno iskustvo koje im nitko ne može uskratiti... Hoćemo li se već jednom probuditi iz stanja mamurluka u kojem sve više plivamo!??

Jesu li ta prava danas zadrživa, prečesta su pitanja!?

Naravno da pokušaja ima!

Prosvjedi opravdani, ali bez sudjelovanja u njima!

Prosvjedi hrvatskog radnika zasigurno su opravdan čin, i to Vlada Republike Hrvatske mora što prije uvažiti, ali nije opravdana sindikalna scena u Hrvatskoj koja je zatrovana raznim interesima kojima se manipulira radništvo. Dakako, neće se iznaći rješenje u prosvjedima, već u genezi vlastite svijesti i odgovornosti. Prilika IZBORA koja se ne smije olako sagledavati, već trijeznim promišljanjima izabirati alternativu kojom se može riješiti dugoročno sve veći problem hrvatskog jala, raznih manipulacija te drugih nemoralnih pojava koje su nas danas dovele do dna moralnih vrijednosti...

Pitanje je vremena kada će se doista ta pitanja, za umanjenje već stečenih prava otvarati u svim sredinama. Na žalost, danas svjedočimo pojavi nove uprave u GPP iz Osijeka. Novoimeno-

vani direktor GPP-a, uvodi doista jednu novu praksu, strahovladu tako da je svoje hodnike očistio od mogućih šetača ili nekih radnika koji bi se usudili doći s nekim pitanjem do njega. Ne, toga više nema. Čisti sve što mu ne odgovara, daje otkaze vozačima bez obavijesti sindikatu ili očitovanja tog istog sindikata pri tome govoreći, da im nije on dao otkaz već sindikat koji nema razumijevanje za njegov prijedlog o umanjenju temeljnih radničkih prava, a tako i plaće.

Pri selidbi od ravne Slavonije do kršne Like preko Velebita, od Rijeke do Zadra, usput posjećujemo Šibenik, gdje dolazimo do sve većih problema u Sinju i nadobudnosti velikog povratnika iz daleke Australije, čovjeka koji misli da represijama, prijetnjom, mobingom, nevažavanjem hrvatskih zakona može voditi tvrtku, varati državu i grad koji mu daje prostore koje isto tako devastira, a za radnike previše i ne mari, tada nam i nije svejedno kako ćemo prognozirati kada se te prognoze za prokletu vrlo brzo ostvaruju... Ne, nisam zaboravio niti jug, a niti onu frazu »što južnije to tužnije«. Na žalost, i to je prokleta istina od Imotskog do Dubrovnika.

Često svjedočimo zadnjim posmrtnim oproštajima prijatelja, kolegica i kolega, što je to zapravo čovjek, zar su potrebna svakodnevna podmetanja, a život je tako kratak... (v.š.)

Do kada će i ove radnice dolaziti na svoje radno mjesto sa sigurnošću?

Predsjedništvo Upravnog vijeća UDRUGE SINDIKATA VOZAČA I PROMETNIH RADNIKA HRVATSKE ZAGREB
ZAGREB – OZALJSKA 105

www.usvprh.hr
Tel/fax: 01 36 51 516
01 3651 517
T.mobil: 098 255 125

Izdavač:

Priprema – Uređuje – Kolegij

- Vinko Škvorc
- Anto Jelić
- Tomislav Batina
- Stjepan Knežević
- Branko Bilaver
- Zdravko Lisica

Glavni i odgovorni urednik

– Vinko Škvorc – predsjednik USVPRH
Kontakt: info@usvprh.hr
zet-zagreb@usvprh.hr
usvprh@inet.hr

Grafički urednik

Marko Antonio Škvorc
Grafička priprema i tisak:
Vjesnik tiskara, Zagreb

Zagrebački HOLDING d.o.o. – podružnica ZET
UPRAVI PODRUŽNICE
n/r DIREKTORA PODRUŽNICE
g. Ivana Tolića mr.sc.

Predmet: Otvoreno pismo – prosvjed

Poštovani!

Nastavno upozorenjima, ukazivanju u proteklom godinama, kako bivšoj Upravi, a tako i Vama, poštovani gospodine direktore, razočaranja prometnih radnika, poglavito vozača autobusa su sve veća.

Naime, ovaj sindikat je u više navrata ukazivao na štetne radnje kojima se jednostavno prisiljava vozače autobusa da obavljaju radne obveze na pojedinim linijama, a gdje ne postoje tehničke mogućnosti valjanog zaustavljanja te normalnog okretanja, već se te radnje moraju odvijati bez nadzora od bilo koga, prisiljavajući vozače da vožnjom unazad dovode do ugroze sebe, ali i ostale sudionike u prometu, naravno i putnike – pješake.

Naravno, takva radnja je Zakonom o sigurnosti prometa na cestama izričito zabranjena te se takav postupak ne smije raditi. Glede razumijevanja na sve moguće okolnosti i nedostatke, ovaj sindikat prešutno je prelazio preko evidentnog problema vjerujući, a poglavito danas Vama, da će se u neko normalno vrijeme takav problem otkloniti.

U zadnje vrijeme na takve radnje vožnjom unazad prisiljavaju se vozači i na pojedinim terminalima. Do sada nije bilo nekih većih problema. Naši su vozači doista »virtuozi« u provlačenju između vozila drugih prijevoznika, parkiranih vozila za koje držimo da im i nije tu mjesto. Takve radnje mogu doista ići unedogled. Predstavnici sindikata će i nadalje upozoravati, ponekad i opravdano prijetiti, no međutim sve se svodi na otrcanu priču **jalova posla...** Zašto?

Otvoreno pismo – prosvjed

S pretpostavkom da se ne dogodi ono najgore, da naš vozač prilikom vožnje unazad, bez mogućnosti valjane provjere i sigurnosti posla koji obavlja, ne pregazi kojeg putnika koji svakog trenutka nekuda žure, pretrčavaju po terminalu tražeći upravo svoj autobus, a gdje i sami nisu svjesni zajedničke opasnosti (vozač autobusa – pješak), od koje nitko nije imun. Upozoravamo, te naglašavamo da na tim terminalima susrećemo osobe koje imaju »bijeli štapić« te nisu u istom položaju kao i drugi putnici – pješaci i nitko o njima ne vodi valjanu brigu, jer smo svi u nekom opterećenju, brzini ili žurbi, postoji velika opasnost naleta na drugo vozilo ili pješaka s većim posljedicama, kako za osobu, a tako i za našeg vozača.

Svemu o čemu govorimo, jučer smo bili svjedoci na **terminalu autobusa Črnomerec**, gdje se upravo dogodilo ono na što smo upozoravali. **Parkirani, ostavljeni autobusi drugih prijevoznika opterećenja su svakodnevna.** Na njih isto tako upozoravamo, ali bez vidljivih rezultata. Terminal Črnomerec je danas opterećen velikim protokom naših autobusa, a kada se k tome dodaju razna vozila dobavljača, autobusi drugih prijevoznika, parkirana osobna vozila, veliko je umijeće odraditi službu poglavito u ovim ljetnim mjesecima, kad se temperatura popne previsoko, a nervoze svuda oko nas.

U srijedu, 19. kolovoza 2009. godine oko 14.00 sati takav scenarij se događao na autobusnom terminalu Črnomerec. Srećom, s manjim posljedicama te štetom za koju ovog trenutka ne znamo kolika je, ali, činjenice radi, dva autobusa su do daljnega u garaži oštećena te neispravna za daljnju uporabu, **dva vozača prolaze stresne posljedice koje su se mogle spriječiti.** Policijski očevid koji je obavljen će dodatno opteretiti na neki način sve nas, a nepotrebno, zar ne?

I sada zaključno, do kada ćemo imati te silne stručne osobe, koje bi morale voditi brigu, planirati te donositi

valjana rješenja kako bi doista vozač autobusa mogao nesmetano i bez opterećenja obavljati svoje radne obveze, a ne na ovakav način...?! Zar naši uvaženi stručnjaci, imaju svoje "diplome" za eventualni ukras ili doista moraju kupovati od nekog drugog dodatno znanje kako bi se iznjedrila određena valjana rješenja za koju i naši vozači s pravom znaju.

U silnim »smjenskim lutanjima« vozači autobusa nisu prepoznali, osjetili boljitak. Zar doista nemamo snage odgovoriti tom vozaču, koji je nositelj teškog i odgovornog posla, da ga se zaštiti, da može samo raditi posao koji zna najbolje raditi.

Budući da su nam poznata Vaša opredjeljenja te dobra namjera da podružnica ZET normalno funkcionira, da radnici budu zadovoljni, zbrinuti te osigurani, kako na radnom mjestu, tako i općenito, pozivamo Vas da zajedničkim snagama utvrdimo prioritete te valjana rješenja koja će nam pružiti bolju sutrašnjicu.

Rješenja nisu u »Objektu 8/4«..., rješenja su u obvezi te odgovornosti svakog ponaosob za onaj posao koji se mora odraditi.

U toj namjeri Vas srdačno pozdravljamo uz bilježenje s poštovanjem!

O tome moguća obavijest:

- Skupština Grada Zagreba – predsjednik
- Poglavarstvo Grada Zagreba – gradonačelnik
- Zagrebački holding d.o.o. – Uprava
- Dubravko Baričević, zamjenik direktora podružnice ZET
- Pravna služba Podružnice ZET – rukovoditeljica
- Pravna služba USVPR Hrvatske
- povjerenici u tijelima sindikata
- javni tisak – elektronski mediji
- oglasne ploče sindikata u Podružnici ZET
- arhiva – ovdje

Vinko Škvorc – predsjednik

KOME SE DARUJU GODIŠNJI ODMORI

U prošlom smo broju pisali o postupcima odgovornih službenika ZET-a koji provode zakidanje djelatnika za korištenje godišnjih odmora, a uglavnom se radi o novim zaposlenicima iz profila vozača.

Naime, isti se vozači pozivaju da potpisuju odricanja od godišnjih odmora u 2009. g., a oni to na uporno traženje odgovornih osoba i potpisuju jer su u poziciji da se osjećaju ucijenjenima.

U Zakonu je jasno rečeno da se godišnji odmor mora koristiti, da ga se radnik ne može odreći, a niti se za isti može isplatiti odšteta ili naknada, a svaki dokument koji govori o odricanju je ništavan. Na takav oglas u pogonima ZET-a, a i na objavu u ovom glasniku nitko od nadležnih se nije oglasio do danas.

Gospodo, vrijeme vam neumorno otkucava!

Sudeći po ranijoj praksi da nakon objave problema u ovom glasniku, obično nitko ne nalazi razloga da odgovori na vrlo delikatna pitanja i probleme, koji uglavnom gravitiraju i kolaju unutar ZET-a, pa se tako može očekivati da se ni ovim tekstom nitko neće osjećati prozvanim. Jednostavno, već zbog ranije

prakse ipak smatramo da bi trebao netko reći stručno tumačenje i pri tome poštivati zakonske norme u cijelosti, a ne da nam ostaju otvorena pitanja.

Na to se mora dati službeni odgovor, kako zbog pitanja zakonitosti, tako i zbog pitanja približavanja kraja godine kad bi korištenje G.O. trebalo otpočeti, ili barem imati plan korištenja. **Prenosimo u cijelosti vašu pitanja...**

(v. š.)

Ima li izlaska kroz ovakva vrata?

Udruga sindikata vozača i prometnih radnika Hrvatske – Zagreb

Poštovani radnici u udruženim sindikatima, poglavito radnici u podružnici ZET-a

VI,
koji imate

»privremeni ugovor o radu«!

Ne nasjedajte priči pojedinih osoba od strane poslodavca, koje vas pozivaju, primoravaju na bilo koji način, da se dragovoljno odričete korištenja vašeg godišnjeg odmora kao i pripadajuće naknade (regresa).

Radnje tih pojedinaca su doista NEMORALNE i NEHUMANE

jer oni zasigurno ne vole toliko tvrtku u kojoj rade, da bi se isto tako odrekli tih prava, zar ne?!

Ako još niste član jednog od SINDIKATA, učlanite se! Zašto?

Da se možemo zajedno suprotstaviti takvim i sličnim nedoličnim radnjama koje provode pojedinci kod poslodavaca bez suglasnosti i znanja predstavnika sindikata kao valjanog socijalnog partnera. Naravno, to ujedno nije poznanica niti u zakonskim regulama tako da je i taj potpis, na koji ste bili prisiljeni – »dragovoljno moraš« – NIŠTAVAN...

Slobodni smo vas pozvati da zajedno s vama utvrdimo činjenice kako bismo vas mogli pravno savjetovati te pružiti valjanu sindikalnu zaštitu te potporu koju zaslužujete.

Većina od vas su djeca naših radnika, radnika koji su do sada ostavili svoju mladost na radnom mjestu, čuvajući to radno mjesto za vas... zar su to zaslužili, da im se na ovakav način vraća upravo preko vaših leđa?!

Vinko Škvorc – predsjednik

ODLUKA JE PRAVOMOĆNA DANA 6.07.09
Pravne posjediće nastupile su dana ŽUPANIJSKI SUD U SPLITU
Dne 30.07.09

P-32/08

IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Splitu, kao prvostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca ovog suda i to Miha Mratovića, kao predsjednika vijeća, te mr. sc. Senije Ledić i Andree Boras-Ivanišević, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja pod 1) Sindikat vozača i prometnih radnika „Promet“ iz Splita, Hercegovačka 20, zastupanog po punomoćniku Željku Ostoji, odvjetniku u Splitu i pod 2) „Promet“ d.o.o. Split iz Splita, Hercegovačka 20, zastupanog po punomoćniku Vinku Radovaniju, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika Radničko vijeće „Promet“ iz Splita, Hercegovačka 20, zastupanog po punomoćniku Mariju Borasu, odvjetniku u Splitu, radi poništenja izbora, nakon održane glavne i javne rasprave, u nazočnosti punomoćnika stranaka, dana 11. svibnja 2009. godine,

presudio je:

- I. Poništavaju se izbori za Radničko vijeće „Promet“ d.o.o. Split provedeni 10. siječnja 2008. godine.
II. Dužan je tuženik u roku od 8 dana nadoknaditi parnični trošak tužitelju pod 1) u iznosu od 7.320,00 kuna.
III. Dužan je tuženik u roku od 8 dana nadoknaditi parnični trošak tužitelju pod 2) u iznosu od 4.270,00 kuna.

Obrazloženje

Tužbom zaprimljenom 4. veljače 2008. godine tužitelj pod 1) ustao je zahtjevom naspram tuženika radi poništenja izbora za radničko vijeće.
Kao pravnu osnovu svog zahtjeva tužitelj je naveo kako izbori nisu održani i provedeni u skladu sa Zakonom o radu (dalje: ZR – „Narodne novine“ broj 137/04-pročišćeni tekst), te u skladu s Pravilnikom o provođenju izbora za radničko vijeće (dalje: Pravilnik – „Narodne novine“ broj 12/02), jer su postojale bitne povrede u svezi postupka kandidiranja, donošenja odluka o provođenju izbora, imenovanju i

radu biračkog odbora, u vremenu i lokaciji održavanja izbora, a koje povrede su utjecale na krajnji rezultat izbora.
Tužbom zaprimljenom pred ovim sudom 13. veljače 2008. godine tužitelj pod 2) ustao je zahtjevom naspram tuženika radi poništenja izbora za radničko vijeće i raspustanje radničkog vijeća.
Kao pravnu osnovu svog zahtjeva tužitelj pod 2) je naveo kako je došlo do povreda izbornog postupka s obzirom na sastav izbornog odbora, te sastav i rad biračkih odbora.
Ovaj sud je s obzirom na odredbu članka 313. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP – „Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08 i 123/08) pripojio pamice po tužbama tužitelja pod 1) i tužitelja pod 2).
Nadalje je ovaj sud tuženiku priznao stranačku sposobnost u smislu odredbe članka 77. stavak 3. ZPP-a.
Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio tužbene navode te istaknuo kako je u cijelosti poštivao ZR, te Pravilnik, a posebno je tuženik istaknuo kako je imao najbolju namjeru osigurati svim zainteresiranim strankama u izbornom postupku njihova prava.
Prvostupanjski sud je presudom od 1. srpnja 2008. godine pravomoćno odbio tužbene zahtjev u dijelu kojim je traženo raspustanje tuženika, koji je konstituiran na sjednici od 25. siječnja 2008. godine.
Stoga je, u skladno i odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske pod broje G2-18/08 od 28. kolovoza 2008. godine valjalo raspraviti isključivo je li zahtjev za poništenje izbora osnovan.
U provedenom postupku sud je pružio strankama mogućnost izjašnjavaња, te izveo dokaz pregledom odluka o imenovanju biračkog odbora broj 1. i 2. od 27. prosinca 2007. godine, pregledom prijave nepravilnosti izbornog postupka za Radničko vijeće od 16. siječnja 2008. godine, pregledom odluke izbornog odbora od 17. siječnja 2008. godine, pregledom zapisnika o primopredaji dokumentacije potrebne za provođenje izbora za Radničko vijeće, od 9. siječnja 2008. godine, pregledom zapisnika o prethodnim rezultatima izbora za Radničko vijeće od 10. siječnja 2008. godine, pregledom liste kandidata za članove Radničkog vijeća, pregledom sindikalnog dopisa od 28. prosinca 2007. godine, pregledom dopisa izbornog odbora od 29. studenog 2007. godine, pregledom dopisa Sindikata od 30. studenog 2007. godine, pregledom zapisnika o konačnim rezultatima izbora za Radničko vijeće, pregledom dopisa izbornog odbora od 21. siječnja 2008. godine, pregledom zapisnika izbornog odbora od 10. siječnja 2008. godine, pregledom

dopune popisa birača na biračkom mjestu broj 2, pregledom prijave izbornog odbora od 17. siječnja 2008. godine, pregledom zapisnika biračkog odbora broj 2 od 20. siječnja 2008. godine, pregledom prijedloga za odbacivanje sindikalne liste od 3. prosinca 2007. godine, pregledom Odluke o imenovanju novog izbornog odbora od 11. prosinca 2007. godine, pregledom zapisnika sa sjednice izbornog odbora od 11. prosinca 2007. godine, pregledom poziva izbornog odbora od 10. prosinca 2007. godine, pregledom zapisnika o primopredaji izborne dokumentacije od 17. prosinca 2007. godine, pregledom dopisa od 14. prosinca 2007. godine, pregledom zapisnika sa sjednice izbornog odbora od 22. studenog 2007. godine, pregledom poziva izbornog odbora od 21. studenog 2007. godine, pregledom prijedloga od 15. studenog 2007. godine, pregledom Odluke o imenovanju izbornog odbora od 7. studenog 2007. godine, pregledom zapisnika sa skupa radnika od 7. studenog 2007. godine, pregledom izvještaja o pristanku na uvrštenje u listu kandidata za članove Radničkog vijeća od 7. studenog 2007. godine, pregledom zahtjeva izbornog odbora od 27. studenog 2007. godine, pregledom odluke o provođenju izbora za Radničko vijeće od 13. studenog 2007. godine, pregledom dopisa izbornog odbora od 13. studenog 2007. godine, pregledom izvješća Izbornom odboru od 22. studenog 2007. godine, pregledom zapisnika sa skupa radnika od 7. studenog 2007. godine, pregledom prijedloga za imenovanje biračkih odbora, pregledom obavijesti izbornog odbora od 27. prosinca 2007. godine, pregledom dopisa izbornog odbora od 8. siječnja 2008. godine, pregledom prijedloga za utemeljenje prvog radničkog vijeća od 18. listopada 2007. godine, pregledom popisa skupine radnika u svezi izbora radničkog vijeća, pregledom obavijesti izbornog odbora od 18. prosinca 2007. godine, pregledom popisa birača od 16. studenog 2007. godine i od 19. studenog 2007. godine, pregledom popisa osoba koje nemaju pravo glasa i ne mogu biti izabrane od 16. studenog 2007. godine, pregledom rasporeda vozača za četvrtak, 10. siječnja 2008. godine, pregledom zapisnika državnog inspektorata, saslušanjem svjedoka Željka Krmića, Zlatana Leke, Ante Bakote, Gordana Jukića, Željka Mikulića i Željka Sučića, pregledom izvataka iz registra udruga od 13. studenog 2007. godine, te saslušanjem zakonskog zastupnika tužitelja pod 1) Zdravka Lisice i zakonskog zastupnika tuženika Mate Selaka.
Nakon ukidnog rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske prvostupanjski sud je dodatno izveo dokaz pregledom popisa birača biračkog mjesta Split i biračkog mjesta Trogir, pregledom zapisnika o radu biračkog odbora broj 1, pregledom odluke o dopuni popisa birača, pregledom zapisnika o radu biračkog odbora broj 2, pregledom popisa nebirača, zapisnik o konačnim rezultatima izbora za radničko vijeće, pregledom izvjava svjedoka ovjerenjanih kod javnog bilježnika, pregledom odluke o otkazu ugovora o radu Stipi Bobanu, pregledom sporazuma o prestanku ugovora o radu zaključenog između tužitelja pod 2) i Jure Leme, pregledom odluke o odobrenju za rad radniku Milanu Dodigu, pregledom odluke radničkog vijeća „Promet“ od 17. studenog 2008. godine, pregledom dopisa Vinka Serdarevića, pregledom popisa radnih mjesta pri trgovačkom društvu „Promet“ d.o.o., pregledom ugovora o radu i dodatka ugovora o radu zaključenog između trgovačkog društva „Promet“ i Mladena Čorića, saslušanjem svjedoka Ančice Ban, Perice Brčić, Mije

Multiple overlapping text boxes containing detailed case notes, legal references, and administrative stamps. Includes a 'POUKA O PRAVNOM LIJEKU' section and a date 'U Splitu, 11. svibnja 2009. godine'.

Moja ženica

Teške su ove ljetne okolnosti za mene. Ni sam ne znam što je mislila moja žena kad mi je neki dan rekla da se primim posla i stvorim novac za školske knjige. Pokušao sam joj objasniti da ja ne mogu stvoriti novac jer nemam nadnaravne moći, na što je ona rekla da ih rodim, ako mi je tako lakše. Prešutio sam njenu opasku znajući da žene rađaju, a ne mi muškarci. Čini mi se da ju je moje nekomentiranje rađanja, još više razljutilo, jer mi je po ne znam koji put ponovila kako je najlakše praviti sirotinju. Nije ona kriva što se razljutila, razumijem ja nju, velike su vrućine, a trbuh raste, nije joj lako i sve to, vjerujem, negativno utječe na nju. Pokušao sam joj objasniti da sam bio kod naših kumova u vezi školskih knjiga, na što se ona malo smirila. Kad sam joj objasnio da kumovi idu na Sejšelsko otočje dva mjeseca i da nam ne mogu pomoći glede knjiga, budući da ljetovanje puno košta i da su baš mislili skoknuti do nas, ako bi im mogli posuditi koju tisućicu, samo dok se ne vrate i malo stabiliziraju financije. Moja žena je, ma to vam ne mogu objasniti ni opisati, doslovno pukla.

Znate, ona inače ne psuje, vrlo je fina i uvijek kaže kad se meni tako nešto omakne da će to loše utjecati na našeg sina i da se svaki normalan čovjek treba i može kontrolirati. Ovaj put mi je u svom kontroliranju naredala i mamu i tatu i kumove. Nije se obazirala na dijete i još je rekla da bi moja mama imala više koristi da je rodila kamen, jer bi

od njega bilo neke koristi za razliku od mene. Trabunjala je nešto i o kiselom kupusu. Kad su čuli prepirku, svi susjedi su složno izašli na hodnik u našoj zgradi. Nisam u toj situaciji mogao ostati šonjo, pa sam oštro kontrirao, objašnjavajući da ja radim u ZET-u, i svaki mjesec uredno primam plaću. Ma zamislite, rekla mi je na to da se ZET od mene jako puno okoristio i da onaj tko me tamo drži, nije bolji ništa od mene, inače bi me već odavno najurio. Nije se ona tu zaustavila, ako ste pomislili. Rekla je da ona moju plaću i ne vidi, jer da sam ju ja svojim spretnim financijskim poslovanjem potrošio unaprijed za idućih pet godina i da nemam nje, gladovao bih. Znate ona si je našla posao čišćenja stubišta i sada misli da se oko nje svijet okreće. I još mi reče da sad kad je Jadranka udarila krizni porez na plaću, ona neće biti dovoljna ni za pokrivanje kredita i da ću ući u crveni minus te svaki mjesec morati u banku nositi novac, a ne da će oni meni išta isplaćivati. Ma kakav porez, nema ništa od toga. Ja sam, moram vam priznati ovaj mjesec dobio veću plaću, a ona moja opet gnjavi da je to radi regresa. Luda žena.

Moja kuma se nikad ne hvali plaćom ravnateljice i ne govori kumu da bi on umro od gladi da nema nje. Kakav je sretnik moj kum. Eto, moram prihvatiti činjenicu da su žene različite. To je u redu, ali nešto me u zadnje vrijeme muči. Opet počinjem sumnjati da me moja ženica sve manje voli. Nije to bilo

tako na početku naše veze. Tada mi nije govorila da sam ovakav i onakav. Sve se promijenilo onog tužnog dana. Otkako su moji ljuti na nju, više nas baš i ne posjećuju. Znali su oni nama, kad bi dolazili, ostaviti koju kunu, ali nesretne okolnosti su se umiješale i toga sada više nema. To je bio onaj tužni dan kada moja žena nije dočekala moju majku sa svim počastima koja je moja dobra majka očekivala s obzirom da nam dolazi u posjet. Tog nesretnog trenutka, nakon što je moja majka mojoj ženi uputila redovnu porciju savjeta kako treba urediti život, dogodila se tragedija. Zamislite, moja je žena rekla mojim roditeljima da su me mogli bolje odgojiti i pripremiti za život, pa mi tada ne bi trebali oni pomagati, jer bi onda bio sam sposoban hraniti vlastitu obitelj, a ne da ona mora iščekivati njihovu milostinju i slušati mamine kretenske savjete.

To je moju majku strašno pogodilo. Inače vam je ona jako osjećajna osoba. Čini mi se da se moj otac kao i uvijek složio sa mojom ženom, jer mi je počeo govoriti kako bih ja zaista trebao poslušati ženu i preuzeti odgovornost za vlastitu obitelj, ali to je bilo, na sreću, do trenutka dok ga mama nije pogledala, a tata naglo zavezao. Ja se opet potpuno slažem s maminom tvrdnjom da sam dobro odgojen. Svaki puta kad vidim susedu Baricu, to vam je inače jedna fina gospođa u kasnim sedamdesetim, koja živi odmah preko puta maminog stana u kojem stanuje moja obitelj, fino ju pozdravim i pomognem nositi vrećice ako ide iz trgovine. Zna ona mene pozvati na jedan, dva gemišta, pa si mi skupa spijemo.

Baš sam jučer nakon što se žena izgalamila zbog knjiga, otišao do susede Barice pa smo si spili malo črnjaka. Tako sam dobio kuraža, da sam od susede otišao pravo mojoj mami, napraviti nešto korisno za moju obitelj.

Neka vidi moja žena da ja nisam baš takav nesposobnjaković. Predložio sam mami da nam prepíše stan u kojemu smo sada i koji je ona dobila za vrijeme onog sistema kad je u Hrvatskoj vladao mrak. Moja je procjena bila da bi to stimulatивно djelovalo na moju obitelj, a posebno na moju dragu ženicu. Volim ja svoju ženicu i htio sam je iznenaditi. Nisam uspio završiti misao do kraja, jer me je moja majka kod zadnjih riječi stjerala, ma ne smijem vam reći kuda, to je strašno prosto. Da se netko može tako razljutiti, a posebno moja mama, to nisam vjerovao. I još mi je rekla da smrdim po jeftinom vinu. Kao da se ona razumije u vino, ona vam inače ne pije alkohol, a na kraju krajeva bio je to fini črnjak, ne pije se kod susede Barice bilo što.

Kad sam se vratio kući, ništa nisam rekao mojoj ženici, jer sam mudro procijenio da je bolje tako, ali čim sam ušao u stan, moja žena je osula paljbu. Rekla je da je ona stara vještica nazvala i pitala kako je nije sramota nagovarati mene Dudeka, na tako što. Moram vam priznati da je ono kod mame bilo sitnica u odnosu na ovo što me čekalo kod kuće. Tužna je moja sudbina, i moram iskreno priznati da mi u zadnje vrijeme ne ide baš najbolje sa ženama. Nakon svega ovoga, donio sam odluku da ću s rješenjem stambenog pitanja ipak malo pričekati.

(v. š.)

Preporuka i poziv članstvu

Što očekuje djecu koja su jučer krenula u školu, koliko će se školovati, kada će naći posao, odseliti se od roditelja ...?

Za Jutarnji list prognoziraju ekonomisti i demografi.

ZAGREB – Prvašići koji su jučer krenuli u školu mogu očekivati da će se za vrhunsko obrazovanje morati školovati 20 godina, zaposlit će se kad im bude 26 ili 27 i u toj dobi odseliti od roditelja u unajmljeni stan. Trećina njih dobit će posao koji će moći raditi od kuće, pa će im biti sve-

jedno, stanuju li u Zagrebu, Otočcu ili na Šolti.

U samostalni život polovica njih krenut će sa studentskim kreditom jer će većina morati sama platiti troškove obrazovanja. Najbolje plaće dobit će oni koji donesu diplome poznatih svjetskih sveučilišta i koji budu govorili više stranih jezika, a posebno će na cijeni, uza sve europske, biti kineski, hindi i drugi jezici brzorastućeg Istoka.

REZIME UREDNIŠTVA:

Bez obzira o prognozama raznih stručnih eminencija, ova sindikalna

udruga poziva svekoliko članstvo, vogače tramvaja i autobusa, da već ovih prvih dana kako to čine i stalno, obrate pozornost na djecu. To su naša djeca, naših prijatelja, poznanika, da to su

samo djeca koja očekuju upute, lijepu gestu i prepoznatljiv pristup i našeg vozača. Čuvajući svu tu djecu u prometu, čuvamo i sebe.

(v. š.)

Nekima puste priče, a nama realnost

Bio sam u nedoumici ima li smisla raditi bilo kakvu anketu kad se danas svi svakoga boje, kad svatko svakom želi »uvaliti« (oprostite na izrazu), ali taj izraz daje pravu sliku ljubavi između radnika Hrvata prema radniku Hrvatu.

No, ipak sam uzeo svoj »digitalac«, mali blok, kemijsku olovku i krenuo k prvom djelatniku koji mi se našao u blizini. Moram vam reći da mi nije bilo svejedno i da sam u glavi birao riječi kako i na koji način pristupiti nepovjerljivim i već umornim radnicima od svega... (ne da mi se pričati od čega su umorni).

Prvih nekoliko prijatelja s posla su me glatko odbili, drugi su pak htjeli odgovoriti na anketu, ali bez fotkanja. No, naišao sam i na one treće koji su htjeli surađivati i, evo, hvala im veliko na tome!!!

Anketa je bila bezazlena i tiče se stanja i života u ovoj našoj malojoj, predivnoj, ali izranjavanoj državi od raznih profitera export-import i raznih političara i njihovih prijatelja »poduzetnika«.

Ovako su glasila pitanja:

Vaš dosadašnji radni staž?

1. Da li ova ekonomska kriza ili recesija utječu na vaš kućni budžet?
2. Smatrate li političare ili možda lokalne moćnike krivcima za ovakvo stanje u našoj državi?
3. Smatrate li se pored svih nepravdi oko vas poštenim i vrijednim radnikom?
4. I na kraju – smatrate li se u ovoj oluji zla koja hara našim životima bar malo sretnim čovjekom???

Ante Galić – blagajnik

40 godina radnog staža

1. Ova ekonomska kriza dosta utječe na moj kućni budžet.
2. Političari i tajkuni su krivi za ovakvo stanje u državi!!!
3. Smatram se poštenim i vrijednim radnikom i čast mi je da sam odradio svoj radni vijek kao takav.
4. Sretan sam naravno! A sretan sam i što radim sa svojim mladim kolegama koji su stvarno fer prema meni i mojim godinama!!!

Božo Varvodić – mehaničar

22 godine radnog staža

1. Utječe dosta kao i na većinu malih ljudi.
2. Političari i lokalni »poduzetnici« krivi su za ovakvo stanje u državi!!!
3. Smatram se vrijednim i poštenim radnikom.
4. Pored svih životnih vragolija, ja sam ipak sretan čovjek!

Goran Popok – prometnik

7 godina radnog staža

1. Ova ekonomska kriza dosta utječe na moj kućni budžet.
2. Političari, tajkuni, lažni poduzetnici i njima slični, krivi su za ovakvo stanje u državi!!!
3. Pošten jesam, ali vrijedan, ne baš uvijek.
4. Mislim da sam ipak sretan čovjek!

Ivan Široki – perać

30 godina radnog staža

Stjepan Česnik – perać

12 godina radnog staža

1. Da, ova kriza dosta utječe na naš kućni budžet.
2. Političari i vlada su glavni krivci za sve što se događa oko nas!!!
3. Smatramo se poštenim i vrijednim radnicima.
4. Ma sretni smo, što ne bi bili sretni!!! Samo nam smeta ova nepravda u državi i na poslu!

Jurica Drlje – vozač autobusa

14 godina radnog staža

1. Vrlo malo, ali uglavnom mi je sve isto kao i prije.
2. Političari su uglavnom krivi za sve u državi!
3. Ja se smatram i poštenim i vrijednim radnikom.
4. Sretan sam čovjek. Nekad manje, nekad više.

Kata Knez – čistačica

25 godina radnog staža

1. Da, ova ekonomska kriza strašno utječe na moj kućni budžet!
2. Svi su krivi za ovo ekonomsko stanje u državi, pitam se u kojeg Boga oni vjeruju?!
3. Mislim da jesam i vrijedna i poštena radnica.
4. Sretna sam jer kad vidim kako je drugima, meni je onda super!

Milenko Jovanović – mehaničar

28 godina radnog staža

1. Utječe u određenim granicama, ali da se izdržati.
2. Političari su prije bili poduzetnici, a to je ujedno i odgovor tko je sve kriv za ovakvo stanje u državi!!!
3. Smatram se poštenim i vrijednim radnikom.

4. Malo me zdravlje ne sluša, ali sve u svemu mislim da sam sretan (peca-roš) i pored svega.

Pero Bikić – vozač autobusa

35 godina radnog staža

1. Ova ekonomska kriza dosta utječe na moj kućni budžet, ali pošto sam stari morskog vuk, a bilo je i gorih situacija u životu, mislim da ću i ovo stanje preživjeti.
2. Svakako da su političari krivi za ovo ekonomsko stanje, a, naravno, i njihovi igrači na lokalnoj razini!
3. Teško je reći nakon 35 godina. Ali ja ipak mislim da sam pošten i vrijedan radnik!
4. Naravno da sam sretan! Živ sam, zdrav sam i hvala dragom Bogu, neka tako i ostane!!!

Pero Zelić – vulkanizer

35 godina radnog staža

1. Ekonomska kriza jako utječe na moj kućni budžet!
2. Političari i njihovi igrači su za sve krivi!!!
3. Smatram se poštenim i vrijednim radnikom.
4. Obitelj mi je na prvom mjestu. A ona je zdrava i zato sam sretan čovjek!!!

Silvio Toter – lakirer

15 godina radnog staža

1. Utječe, naravno da utječe! Evo, ne mogu više skupiti lovni ni za kartu koncerta Iron Maiden! (nema se više, lega!)
2. Smatram i političare i lokalne moćnike i razne šerife, ali moram ti reći da je i betmen kriv za sve!!!
3. Smatram se poštenim i vrijednim radnikom, ali samo ponekad.
4. Naravno da sam sretan. Ma presretan sam!!!

Održan sastanak Predsjedništva Upravnog vijeća USVPR Hrvatske

kojoj će se iznijeti stajalište ove granske sindikalne udruge o budućim sindikalnim aktivnostima kao i određenim pitanjima pojedinih članova o sindikalnim prosvjedima od strane samo jedne sindikalne središnjice.

Preporuka je ovog predsjedništva, da ova sindikalna udruge ima dovoljno znanja i snage odaslati valjane poruke svom članstvu, ali i cjelokupnoj javnosti, poglavito hrvatskom radništvu, ali nikako ne na dosad poznati način i retoriku pojedinih sindikalnih središnjica kao i sindikalnih lidera koji su do sada previše zlorabili naivnost svekolikog članstva.

O trenutnoj situaciji te poduzetim aktivnostima poslodavca u GPP – Osijeku, govorili su g. B. Aničić i g. S. Knežević. Dosadašnje »nalijevanje vode u vrč« od bivše gradske vlasti moralo se negdje reflektirati, a reflektiralo se upravo na onim najtežim socijalnim kategorijama koje su i do sada bile ugrožene. Nadalje, nova uprava pokušava otvoriti novo poglavlje pregovora sa sindikatima, nudeći, naravno, umanjenje već do sada stečenih prava.

Takvim pojavnostima ova sindikalna udruge mora doskočiti te naći valjana rješenja. Saznanjem iz javnog tiska svjedočimo »GAFU VLADE«, koja je previdjela pojedine kategorije samostalnih poduzetništva koji nisu obuhvaćeni kriznim nametima, već se i dalje bogate kao što su to do sada radili. Svim tim izazovima treba znati odgovoriti te iznaći najbolje rješenje.

Reprezentativnost našeg članstva, od Osijeka do Zagreba, od Splita do Rijeke to zasigurno s pravom očekuje od nas. Jesmo li mi spremni upustiti se u takvu problematiku, ostavljeno je pitanje do sljedećeg Upravnog vijeća na kojem se očekuje usvajanje jesenjih sindikalnih aktivnosti po udruženim sindikatima, ali i na nivou naše sindikalne udruge.

**za Predsjedništvo Upravnog vijeća
Vinko Škvorc – predsjednik**

Tema: opća aktualna problematika

U opširnom podnesku aktualnih događanja kako na političkom, tako i na sindikalnom pitanju, predsjednik upravnog vijeća USVPR Hrvatske g. Vinko Škvorc osvrnuo se i na trenutne kao i one dolazeće moguće posljedice, a koje će se reflektirati na hrvatsko radništvo, poglavito svekoliko članstvo u udruženim sindikatima nakon primjene kriznih mjera od strane Vlade Republike Hrvatske.

Naglasak samog uvodnog izlaganja odnosio se na ozbiljnost novih trenutaka te aktualne politike za koju ova sindikalna udruge drži nepravednim raspodjelom opterećenja, a tako i do sada prikazanog uvažavanja posla koji naši radnici, većinom naši članovi sindikata ispunjavaju.

Ova sindikalna udruge mora odgovoriti kako svojim poslodavcima, tako i vlasnicima naših tvrtki, a poglavito Vladi Republike Hrvatske, na pitanje da smo mi radnici od posebnog društvenog interesa, koji već svojim obi-

mom rada i radnih obveza prinosimo stvaranju boljitka kroz koji poslodavci rješavaju socijalne probleme u gradovima u kojima smo sindikalno organizirani.

Za raspravu su se javili S. Knežević, B. Bilaver, Z. Lisica, A. Jelić i B. Aničić te poduprli stajalište za koje treba upoznati Upravno vijeće udruge te putem tiskovne konferencije upoznati cjelokupnu javnost.

Prijedlog za novi način uplate članarine putem Trajnog naloga daje se mogućnost rasprave te konačne odluke na sljedećoj sjednici Upravnog vijeća koja se predlaže već za 7. rujna 2009. godine u Zagrebu.

Istog dana, sazvat će se tiskovna konferencija na

**SLOBODNA
DALMACIJA**

prenosimo iz tiska

Vozači upozoravaju: Blokirat ćemo sve!

Koncesije za prijevoz đaka i srednjoškolaca dodjeljuju se na godinu dana, dok se investicija u novi autobus od 150.000 kuna vraća tek za sedam godina, zbog čega autobusni prijevoznici nemaju sigurnosti u poslovanju kako bi ulagali u obnovu.

Uz to, na natjecajima za transport đaka u većim gradovima pobjeđuju mali privatnici koji uopće ne ispunjavaju tražene uvjete, nemaju vlastitih autobusa niti podmiruju obveze prema državi, dok u selima taj posao ostaje većim tvrtkama, koje su zbog savjesti i korektnosti, unatoč neisplativosti, osuđeni na poslovanje s gubicima, upozorio je Gojko Radelić iz ATP Imotski, na konferenciji za medije Udruge sindikata vozača. Vozači tramvaja, autobusa te prometni radnici ističu kako je težina odgovornosti njihova posla golema, no kako su u nekim pitanjima došli pred zid u dijalogu sa svojim upravama. Njih 15.000, vele iz ZET-a, dovoljno je za zaustavljanje prometa od sjevera do juga zemlje.

– Želimo svakog našeg člana zaštititi od sve većih napada i opterećenja koja dolaze od poslodavaca, ali i aktualne vlasti te samih primatelja usluga – naglasio je Vinko Škvorc, predsjednik Udruge.

M. Šešo

Opaska uredništva:

Iz gore navedenog teksta, vidljiva je neprofesionalnost novinara, koji proizvoljno piše bez znanja i praćenja teme konferencije. Naime, ova sindikalna udruge niti jednom riječju nije govorila ili, da je bilo govora o nekoj tzv. blokadi već smo jasnim stavom dali na znanje da je upućena zahtjevna tužba protiv vladine odluke glede »Kriznog poreza« te PDV-a od 23%, kao i drugih ukidanja, što jednostavno ima za štetne posljedice i odraza prema hrvatskom radniku koji zasigurno i u našoj sindikalnoj »branši« to ne zaslužuje. Isto tako, usvojena je jednoglasna odluka o upućivanju prosvjeda Vladi Republike Hrvatske koja nema pokazatelja i jasnih rješenja kako bi se izvuklo hrvatsko radništvo iz ovih recesijskih mjera što nam se uporno svakodnevno prikazuje. U prosvjedima hrvatskih radnika naša će udruge preporučiti svakom članu da samostalno odabere na koji će način sudjelovati u tim prosvjedima, dok službeno u njima naša udruge neće sudjelovati iz jednostavnog razloga sindikalnog nejedinstva te manipulacije kojom se služe sindikalne centrale, poglavito lideri sindikata. U krizu vlasti, ekonomsku krizu doveli smo se sami, a tako istu krizu moramo nadići promjenama te drugačijim moralnim pristupom. Prosvjedi, štrajkovi neće riješiti ovakvo stanje, već inteligencija, stručnost i moralne vrijednosti ovo društvo s punom odgovornošću mogu »ispeljati na pravi put«... (v. š.).

Goran Krstanović – posmrtno

Kolega... prijatelju... GORANE...

U životu čovjeka, kako si i sam znao reći, postoji vrijeme, kako za radost, tako i za tugu... Na žalost, i ovo su trenuci kojih se svi mi pribojavamo, a koji neminovno slijede, bez obzira koliko ih mi svojim ljudskim snagama želimo izbjeći, da doista, i ovo su trenuci za tugu... kada osjećaje ne možeš opisati riječima, za razliku od tvog osebnog stila života kojim si živio i dijelio ga, kako sa svojom obitelji, a tako i sa svima nama.

Teško je u ovom trenutku ne prisjetiti se prvih trenutaka kada si došao u naš i tvoj ZET prije 17 godina, a ne upitati se, zar je već toliko vremena prošlo? Čini nam se, da je to sve jučer bilo... Svoju radnu, profesionalnu karijeru započeo si kao vozač autobusa u autobusnom pogonu Dubrava, da bi od 2006. godine bio raspoređen na radno mjesto prometnika autobusa.

Već od prvih trenutaka, dalo se naslutiti da posjeduješ ono nešto, ono što te izdvajalo od mase i prosječnosti. Nisi ti bio jedan u nizu, koji su pognuli glave kada bi se pojavili problemi, već naprotiv, takve situacije su za tebe bile i ostale izazov do posljednjeg dana, čemu smo svi mi okupljeni ovdje, bili svjedoci... Aktivan i beskompromisan na poslovnom planu, kao i u društvenom životu, da to si bio ti, Gorane...

Zagrebački električni tramvaj, Domovinski rat, Udruga branitelja ZET-a, Kuglački klub ZET-a, Sindikat vozača i prometnih radnika ZET – ZAGREB, u ime čijeg članstva se danas opraštamo s tobom Gorane, **POSTAJE SU NA KOJIMA SI OSTAVIO NEIZBRISIV TRAG.**

Ne odaju tvoje godine, **samo ih je 43**, već stvarno životno iskustvo koje si

stekao, itekako odaju životnu kalvariju kroz koju si prošao... Posao prometnog radnika koji ti je bio profesija, taj malo priznati kruh sa sedam kora uzimao je danak, kako tebi, tako i nama, na ovaj ili onaj način... Da, ti si Gorane za to najbolji primjer... ali ipak, nešto u tvom životu sve nas je fasciniralo, bez obzira na saznanje da je ovo trenutak ovozemaljskog rastanka s tobom...

Fascinirao nas je način na koji si nosio svoj KRIŽ... fascinirao nas je tvoj osebnostan smisao za humor u tvojim najtežim trenucima... Teško je, ali vrijedi se prisjetiti tvoje legendarne izjave o FIFI-ju... Dakako, fascinirala nas je tvoja mirnoća kojom si prihvatio svoj križ te ustrajao na tome do posljednjeg otkucaja tvoga srca... To je istinska poruka za sve nas, koji se danas opraštamo od tebe, tvog lika kojim si nas zadužio, ali i pokazao kako se živi, ali i kako se umire...

Što reći na kraju... ti si uvijek bio i ostao isti...

Čovjek...

i ništa drugo...

To je najviše što si nam mogao ostaviti,

i za to ti hvala, GORANE.

U ime Sindikata vozača i prometnih radnika ZET – Zagreb, Udruge branitelja, športskih organizacija u ZET-u, dakako, i svekolikog radništva ZET-a, opraštajući se od tebe, izražavamo duboko suosjećanje sa tvojom obitelji, rodbinom i prijateljima...

NEKA TI JE VJEČNA SLAVA I HVALA!

Zagreb, 3. rujna 2009. godine
Predsjedništvo Upravnog vijeća

MILA VIDOVIĆ

OBITELJSKA ZAHVALA

Kako nakon sunca, nažalost, dolazi kiša, tako je i u našem životu nakon prelijepih i nezaboravnih trenutaka došao tužan dan.

Otišao nam je naš Goran Krstanović.

Cijenjen i poštovan radni kolega koji je za svakog u firmi imao vremena, koji je znao saslušati problem te ponuditi rješenja.

Zato velika hvala svima onima, koji su bili uz njega uz bolničku postelju te na posljednjem ispraćaju.

Onima koji nisu mogli doći, ali bili su makar mislima uz njega, također hvala.

Hvala direktoru **Ivanu Toliću**, **Ivanu Miličeviću** i ostalom rukovodstvu, **Mirku Ljubičiću-Švepsu**, Udruzi branitelja ZET-a, te toplim riječima utjehe od strane **Vinka Škvorca** iz Sindikata vozača i prometnih radnika ZET-a.

Lijepo je znati da imaš takve radne kolege, prijatelje i poznanike koji su s nama podijelili trenutke tuge.

Svima od srca još jednom upućujemo veliko HVALA u ime njegove obitelji.

STRAH

Jedino čega se ova vlast boji su ulica i demonstracije

Prosvjedima se ništa ne može postići. Problemi se rješavaju za stolom, dogovorom, a ne na ulici i u neredima – izjavila je premijerka Jadranka Kosor uoči za ovaj tjedan najavljene karavane prosvjeda, koja već danas počinje u Vinkovcima, a u šest će dana obići sedam gradova i idućeg utorka okončati u Zagrebu. Upravo suprotno premijerkinim tvrdnjama, hrvatsko iskustvo govori da su prosvjedi vrlo efikasni. Čim seljaci uzjašu traktore, Vlada već šalje ministra s ponudama, javne službe uspjele su u rekordnom roku od nekoliko sati štrajka dobiti ono što su prije toga uzaludno s Vladom pokušavale izdogovarati za stolom... Jedino čega se HDZ-ova vlast zaista boji to su demonstracije i ulica. Jer Vlada strepi od svega što ne može kontrolirati. Ne strahuje samo od onih masovki koje sama organizira. HDZ u tome ima bogato iskustvo. Najbizarniji je primjer svojedobni braniteljski protestni skup, kojega je organizirao tadašnji ministar obrane Gojko Šušak. Najavljene »prosvjede radnika i građana«, u organizaciji Hrvatske udruge sindikata (HUS), također nije glas da su »trojanski konj HDZ-a«. Takve se sumnje puštaju u javnost iz sindikalnih krugova. Umjesto da ih gospodarska i socijalna kriza okupi u zajedničke akcije, među sindikatima frcaju optužbe i caruju sukobi. Jedni druge prokazuju da, svome članstvu iza leđa, šuruju s vlašću. HUS-ov šef Ozren Matijašević odbio je da u organiziranju prosvjeda sudjeluju i drugi sindikati, jer, objaš-

njava, ne može s onima koji su Vladi predložili uvođenje kriznog poreza. HUS je pod sumnjom da nastupa kao tajni igrač vlasti ne samo zato što u prosvjede ide solo, bez drugih, čime među sindikate unosi nepovjerenje i razbija moguće zajedništvo. Također je nejasno zašto svoje skupove organizira za radnih dana, u radno vrijeme, što je izbor koji podrazumijeva svjesno smanjivanje njihove masovnosti. Kao da im je u interesu da što manje ljudi izađe na ulice. Nadalje, HUS neće tražiti smjenu vlasti ni prijevremene izbore, nego zagovara formiranje vlade nacionalnog spasa na čelu s HDZ-om. Što bi u ovom trenutku odgovaralo i premijerki Kosor.

Jer i Tuđman je vladu nacionalnog jedinstva formirao u trenutku kada se morao spašavati od desničarskog udara iz vlastite stranke. Na koncu, Matijaševićeva argumentacija neodoljivo podsjeća na premijerkinu: oboje tvrde da izvanredni izbori nemaju smisla, da predstavljaju gubitak vremena i tempa u antikriznim akcijama. Hoće li, dakle, HUS-ovi skupovi biti početak serije masovnih prosvjeda koji će se ove jeseni, pojačavajući svoj tempo, zavaljati Hrvatskom ili je riječ o kukavičjem jajetu, što ga je vlast podmetnula u sindikalno gnijezdo, kako bi disperzirala nagomilani revolt građana i obeshrabrila bilo kakve ozbiljnije akcije? Da bi bile uspješne, demonstracije moraju imati moćnog i artikuliranog organizatora. Zar mislite da su sindikalni lideri drugačiji i bolji od naših političara? Također bi morala postojati koordiniranost sindikalne akcije s opozicijskim strankama. Zar nije jasno da su šefovi sindikata bliži vladajućem HDZ-u nego opoziciji? Na koncu, nema rezultata ako nema onih koji su se za njih spremni boriti. Nisu li se Hrvati masovnije okupljali oko odra svojih diktatora nego u marševima za svoja prava...?

STAV USVPR HRVATSKE

Iako naša sindikalna udruga podržava prosvjede hrvatskog radnika, građanina s preporukom svakom našem članu da po svojoj savjesti, opredjeljenju ili drugim za njega valjanim razlozima nesmetano sudjeluje u najavljenim aktivnostima, službeno nećemo sudjelovati kao sindikalna granska središnjica iz jednostavnih razloga koji su poznati većini hrvatskog radnika, a to je prečesta sindikalna manipulacija koja seže do vrha vlasti i sprege s istom. Takve aktivnosti i način jedne od središnjica ne možemo podržati. (v. š.).

Trebaju li nam tolike dvokratne službe

Opće je poznat razlog dvokratnih službi, a uveden je zbog većeg broja putnika u špicama pri odlasku i povratku na posao. To je bilo osnovano i svrsishodno rješenje u vrijeme sada već stare Jugoslavije kada su radile mnogobrojne tvrtke i tvornice, kada su postojale dvije, pa čak i tri radničke smjene, a posebno su putovali činovnici, učenici, studenti i umirovljenici.

Kako danas, svega toga nažalost više nema, jer su se tvrtke i tvornice ugasile i prestale postojati, a ostale su samo institucije i nužne službe koje moraju postojati, i ono najvažnije što se još i danas gradi, a to su trgovački lanci, kladionice i kafići.

Da to bude jasnije potrebno je spomenuti da je u Zagrebu radilo na desetke velikih poduzeća i tvrtki koje su kod završetka radnog vremena dobivale prazne autobuse pred ulaz da njihove radnike voze kući, dok danas to jednostavno ne postoji.

Jedan »Inker« koji je brojio na stotine radnika danas je na rubu preživljavanja sa nešto više od dvadesetak

djelatnika, jedan »TOZ« od nekadašnjih 800 radnika danas broji svega šezdesetak, dok su tvornice kao Jedinstvo, Šavrić, Prvomajska imale zaposlenu vojsku ljudi, a danas je to daleka prošlost.

Međutim, nije samo tragikomika u gašenjima tvrtki, problem oko prijevoza se također trebao promijeniti sukladno sa potrebama, što se nije dogodilo.

Više se ne provodi brojanje putnika po polascima od jutarnjih pa na dalje i ne snima se gustoća putovanja i priljev putnika, a i dalje se u promet upućuju dvokratne službe koje kao prevoze na posao djelatnike kojih nema.

Tako se u jutarnjim satima u autobusu prigradske linije prevozi par putnika, a nekih dana ide prazan, jer tvrtke više ne postoje, zatim se dogodi da su prečesti polasci s krajnjih polazišta prema gradu, pa se opet u tim autobusima nalazi par putnika, ali se njima nudi prijevoz svakih 10 do 15 minuta u ranim satima i oni vrlo precizno mogu sebi izračunati iskoristivost svog vremena, pa i sna, ali takvi polasci su za prijevoznika čisti gubitak, jer vozilo nije iskoristivo niti u 50% kapaciteta, a troškovi se gomilaju...

Postavlja se pitanje, treba li se svakih 5 do 15 minuta slati autobus, pa makar vozio samo par putnika, ili bi putnik trebao odlazak na posao planirati prema polascima i pri tome potrošiti malo više vremena jer bi autobus imao polaske u vrijeme kad bi se kapacitet puno bolje popunio i prijevoz bio ekonomičniji.

Poznato je da u jutarnjim satima do 05.30 sati ima vrlo malo putnika, zatim do 6.30 više, a nakon toga idu svi u vrijeme kad su nekad putovali činovnici, učenici, i studenti, što upućuje na zaključak da špica nije kao dvokratna, već je potreban prijevoz u činovničko vrijeme, pa se i takva služba zahtijeva.

Nažalost, u funkciji su i nadalje dvokratne službe, iako bi trebale biti činovničke koje bi se uključivale oko

06.30 sati i bile bi u prometu konstantno do povlačenja, dok bi dvokratnih ostalo samo nekoliko, za koje bi se utvrdilo da su potrebne.

Posebno treba naglasiti da dvokratna služba ne bi smjela trajati duže od početka kasnih službi ili točnije 16 sati, jer do tada je svaki vozač po sadašnjem početku rane dvokratne službe već na poslu neprekidnih 12 sati bez obzira da li je cijelo vrijeme upravljao vozilom ili ne. Naše današnje dvokratne službe traju još daleko iza tog vremena od 16.00 sati za čime nema nikakvog opravdanog razloga, već je to samo iscrpljivanje vozača do krajnosti.

Nadalje i pored toga pojavljuje se i problem koji nastaje u kasnim satima kasne službe, kad se oko ponoći počinje s ubrzavanjem polazaka i smanjenjem voznog vremena, pa tako vozač juri da bi stigao vrijeme, a vozi par putnika, ali zato oni koji su ostali u gradu nakon 23 sata imaju mogućnost stići doma svakih 15 minuta, a nisu izašli iz tvornice, tvrtke ili proizvodnje. Čemu ta žurba prijevoznika, a putniku se nije žurilo do sada, i ne ide s posla.

Postavlja se pitanje, trebaju li takvi imati na biranje svakih 15 minuta polaske autobusa, ili mogu pričekati 20 do 30 minuta sljedeći, pa da se onda u autobusu vozi barem njih 15-ak, a ne po dva ili tri putnika. Takvih primjera ima na pretek, a spomenuti je dovoljno liniju 125 za G.Vrapče. Jednostavno je došlo vrijeme da se prijevoz organizira prema potrebama i broju putnika, a ne da se polasci nižu na tablicama da lijepo izgledaju pa makar stvarali gubitke u čemu je lako prepoznati da je faktor ekonomičnosti zakazao.

Zaista je potrebno ukidanje većeg broja dvokratnih službi, a svih koje završavaju iza 16.00 sati, a za stvarne potrebe prijevoza uvesti činovničke službe, i što je još važnije, krajnje je vrijeme da zaživi slobodni vikend vozačima dvokratnih službi. (v. š.)

STAND BY

Traje to već dugo, dugo, gotovo bi čovjek rekao i predugo. Više nego što se itko nadao. Iznenadila je čak i one koji su ju planirali. O čemu se radi? Jasno, riječ je o reorganizaciji sustava. Kako na to gledamo, mi obični zetovci? U biti, nas nitko i ne pita za mišljenje, kao da se to nas i ne tiče. Naučili smo mi u prijašnjem sistemu kao i u ovih devetnaest godina nezavisne nam države Hrvatske da netko drugi odlučuje što je za nas dobro, a što loše. Ne postoji razlog zašto bi nas baš sada netko za nešto pitao. Valjda su oni koji planiraju ključne poteze donijeli procjenu da im zetovci ne mogu biti od prevelike koristi, pa se i nisu previše trudili da ih eventualno uključe u ovaj posao. Vidjeli ljudi da nas to ne zanima i reagirali zakonom logike. Da će nas vući za rukav i moliti da se zainteresiramo za vlastitu sudbinu, ipak je preoptimistično očekivati. Ma ne, nema to sve skupa smisla. Nas takve stvari nisu nikada previše uzbuđivale i nema potrebe da se tradicija mijenja. Kažu ljudi, bolje nek propadne selo nego običaji. Ali što ako propadne selo, pitanje je sada? Hoće li se zadržati običaji? To nam nitko ne garantira, i to s razlogom. Logičan zaključak je da bez sela neće biti ni običaja. Možda je ipak trenutak za drugačiju reakciju nas zetovaca, budući da se ovaj put radi o našim ni manje ni više, nego sudbinama. Ipak u jednom velikom dijelu ima opravdanja za našu prilično pospanu reakciju. To je onaj razlog s početka teksta, koji kaže da sve ovo traje dugo, dugo, predugo, a to itekako zna uspavati prisutne.

Možda bi bilo dobro prisjetiti se samih početaka ove akcije, zvane reorganizacija, i trenutaka kada je sve krenulo. Bila je to smjena postojeće uprave. Samo su rijetki pošteđeni, i to oni na nižim razinama. Svi drugi su smijenjeni i prebačeni u stand by, u kojem se i danas nalaze, bez obzira da li imaju ili nemaju reference vrijednosti, odnosno da li mogu ili ne mogu svojim znanjem pridonijeti sustavu. Mi mali obični smrtnici bili smo strašno zatečeni. Mislili smo, pa nisu valjda svi tako loši i nevaljali da ih se baš za ništa ne može iskoristiti, nego isključivo za savjetnike koji ne savjetuju nikoga i ništa. Kad su ti, u koje smo mi dugi niz godina gledali kao u bogove, maknuti i lansirani na četvrti kat, nismo bili previše sigurni što se do-

gađa oko nas. Nova uprava uskoro najavljuje model djelovanja koji će kao bolje organizirati sustav javnog gradskog putničkog prijevoza. Imenuje se tim koji će to realizirati i tada dolazi do nečega neobjašnjivog.

Zetovci pažljivo promatraju što se oko njih događa i ne mogu vjerovati svojim očima. Uskoro prvi novopostavljeni kadrovi padaju u nemilost i bivaju smijenjeni već nakon nekoliko desetaka dana svoga stolovanja. Nisu se ni okrenuli oko sebe, a već su nestali. Oni postave, oni smijene i tako iz dana u dan i na četvrtom katu više nema mjesta, ljudi moji, sve puno ko šipak. Prvi je bio jedan od direktora, ne znam čega. Oprostite mi pogrešku, budući da moje skromne moždane vijuge nisu u stanju sve te brojne smjene popamtiti. Jedna za drugom, padoše glave naših najpotentnijih zetovaca, bez velikih objašnjenja i pompi. A mi mali gledamo u čudu i ne vjerujemo svojim očima što se to oko nas zbiva. Pitamo se što će biti s nama, koji nismo tako iskoristivi i nemamo toliko potencijala kao ovi smijenjeni. I što smo drugo mogli učiniti, kad nam je ostavljeno tako malo prostora za djelovanje, a odgovor na pitanje kako reagirati nismo mogli nikako pronaći. Bože mili, pa ljudi smo.

Ma, ako stavimo ruku na srce, nismo se baš ni pretjerano trudili. Nitko nije znao kako se ponašati. Nije bilo uputa za takvu situaciju. Ne zna čovjek što smije, a što ne smije i čemu onda trud. Ako ništa ne radiš, logično je da ne možeš napraviti ni pogrešku. Svi znamo da nije dobro praviti pogreške, jer smo to predobro naučili davnih dana već u prvom razredu osnovne škole, prije nego što su šibe prognane iz raja. Na kraju smo učinili ono što smo morali. Svi smo plebiscitarno odlučili da se i mi prebacimo na stand by. I tako je to do današnjeg dana. Sada je situacija sljedeća,

oni postavljaju, oni smjenjuju, a mi uporno stand by. I što će ljudi s nama, kad smo se dragovoljno isključili iz svega i od nas nema ama baš nikakve koristi. Preostaje im jedino proglasiti nas za nesposobne i beskorisne. Oprostite, čini mi se da su oni to već odavno učinili, ali i da bi to svakako učinili bez obzira bili mi u stand by ili ne. I još nešto za one koji su s engleskim jezikom na vi, kao i moja malenkost. Engleska riječ stand by ima više značenja i između ostaloga može značiti: podržati, biti u pripravnosti, ostati lojalan, ostati po strani... Što mislite koji od ovih prijevoda najbolje opisuje nas zetovce? Možda prvi ponuđeni prijevod, ne bih rekao, a da ipak probamo sa zadnjim? (v. š.)

Dvojac oštetio Gredelj za više od 16 milijuna kuna

Do danas je isporučena roba u vrijednosti od svega 379.830,68 američkih dolara i to 18. veljače 2009. Time je na račun Gredelja počinjena šteta u iznosu od najmanje 3,212.669,32 američkih dolara, odnosno 16,618.174,00 kuna

Kriminalističkom obradom provedenom u tvornici željezničkih vozila Gredelj na zahtjev Državnog odvjetništva zbog nezakonitosti oko nabave robe od američke tvrtke Mart Corporation, utvrđeno je da su dva hrvatska državljanina, starosti 37 i 57 godina, počinili kazneno djelo sklapanja štetnog ugovora, priopćila je zagrebačka policija. Oni se sumnjiče da su 27. srpnja 2007. godine sklopili ugovor s trgovačkim društvom Mart Corporation sa sjedištem u SAD-u koji se obvezao isporučiti opremu za pranje tračničkih vozila i dijelova tračničkih vozila te uređaja za automatsku obradu otpadnih voda od pranja, s montažom,

puštanjem u pogon i obukom. Cijeli ugovor rađen je po principu »ključ u ruke« za što je Gredelj isplatio iznos od 7,185.000,00 američkih dolara. Ugovoreno je avansno plaćanje od 50 posto od ugovorene cijene u roku od osam dana od potpisivanja ugovora uz istodobnu obvezu prodavatelja da u roku od pet dana od dana uplate avansa preda naručitelju bankovno jamstvo u visini uplaćenog predujma. Jamstvo bi služilo kao sredstvo osiguranja za slučaj povrata avansa, te ako prodavatelj ne uruči kupcu bankovno jamstvo, potpisani ugovor neće stupiti na snagu i smatrat će se nevažećim, piše u priopćenju.

Gredelj je 3. kolovoza 2007. izvršio uplatu avansnog iznosa od 3,592.500,00 američkih dolara na račun Mart Corporationa iako oni nisu unaprijed, prije plaćanja avansa, ni na koji način osigurali izvršenu avansnu isplatu do dobivanja jamstva. Kako jamstvo nije dobiveno, nisu, kako piše u ugovoru, proglasili ugovor nevažećim, već su ga raskinuli tek 24. srpnja 2009. Do danas je isporučena roba u vrijednosti od svega 379.830,68 američkih dolara i to 18. veljače 2009. Time je na račun Gredelja počinjena šteta u iznosu od najmanje 3,212.669,32 američkih dolara, odnosno 16,618.174,00 kuna. Protiv navedenih osoba podneseno je posebno izvješće Općinskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, zaključuje se u priopćenju.

OSVRT UREDNIŠTVA

Gdje su radnici ZET-a u toj priči? Naime, je li moguća ikakva povezanost na relaciji GREDELJ – ZET, ili su to ponovno zločeste insinuacije jer je kroz predmetnu objavu u Večernjem listu, objavljena i fotografija »našeg tramvaj« slučajno ili...? (v.š.).

Kakva su nam stajališta autobusa

Stajališta autobusa su važni prateći objekti duž trase putničke linije na kojima se vrši izmjena putnika u vozilu javnog prijevoza, ili to su prometne površine namijenjene upravo za opisane radnje putovanja u gradskom prometu.

Te prometne površine se sastoje od kolnika ugiba lišta i nogostupa stajališta, koja prometna površina je propisno obilježena prometnim znakom stajališta i žutim horizontalnim oznakama.

Sve bi to bilo svrsishodno i namjenski korišteno da sudionici u prometu poštuju prometna pravila i prometne znakove, što u Zagrebu, nažalost, nije slučaj.

Kad se tome pridoda konstanta da prometna policija ne kažnjava vozače koji u stajalištima na bilo koji način, a najčešće zaustavljanjem i parkiranjem, ometaju namjensko korištenje stajališta, slika je više nego katastrofalna.

Vozač autobusa ne može ući autobusom u stajalište, putnik, a posebno starije životne dobi ne može izići iz autobusa, jer mu je visoko silaziti na kolnik, a do nogostupa autobus ne može, pa se tu čuju raznorazne psovke i uvrede na razne naslove, ali stanje je iz sata u sat, iz dana u dan isto, bez ikakva pomaka.

U takvim situacijama, nerijetko pored nepropisno parkiranih vozila u stajalištima autobusa prolaze policijska vozila, ali policijski službenici iz vozila ne reaguju na takvo stanje, ne reaguju na takvo stanje niti

nakon dojava, pa imamo stanje da vozači parkiraju dalje sve dok nisu sankcionirani, a to traje već godinama i tome se ne nazire kraj.

Očito, u Zagrebu nikoga od nadležnih ne zanima funkcioniranje javnog prijevoza, ali kad bi to bilo drugačije, policijski službenik, ili onaj kvartovski, ili prometni i svaki drugi trebao bi vidjeti prekršaj i mogućnost naplate za državni proračun. Platiše se jednostavno nude, samo im treba naplatiti! Takvih službenika u Zagrebu jednostavno nema. Kad bi ih bilo, u postupanju bi odmah po opažanju takvom vozilu, ispod brisača istaknuli obavijest o prekršaju koja je osnovana i naplative, a potom bi služba za premještanje vozila, trebala odraditi svoj dio posla i vozilo premjestiti na drugu lokaciju zato što u stajalištu ometa javni prijevoz, čime je premještanje nužno, i to bi pored prvotne obavijesti o prekršaju, također bila novčana kazna i trošak vlasniku koji je počinio prekršaj.

Možda bi neki vlasnik tako parkiranog vozila imao sreće da ga nakon obavijesti o prekršaju, služba za premještanje ne obradi, ali to je samo pitanje ažurnosti i kapaciteta službe premještanja. Nažalost, ovakav, zasigurno potreban, model još dugo neće zaživjeti i naša stajališta sve više služe za sve ostalo, osim za ono čemu su i namijenjena...

Riječ uredništva

Na žalost, na sva ovakva pisanja, upozorenja te dokazane činjenice, nema odgovora od Vinkovaca – Osijeka – Zagreba – Zadra – Splita, već naprotiv, poslodavci u nekim sredinama otvaraju novo poglavlje »mobinga« prema radnicima gdje u zadnje vrijeme ne preže zaobići niti sindikalne povjerenike. Iz navedenog, vidljiva je nebriga poslodavca, institucije vlasnika koje bi trebale voditi brigu, ali i imati od-

govornost prema poslu za kojeg su dobarano nagrađeni. Naši vozači s pravom prosvjeduju, upozoravaju na sve veće nepravilnosti koje im se događaju pri obavljanju njihovog svakodnevnog rada.

Kada će poslodavac prepoznati ove i slične probleme, a ne otvarati neku novu službu koju danas u nekim sredinama s pravom zovemo FBI, gdje danas šeću »šerifi« koji su do jučer radili najbolje poslove, imali najveće privilegije, iznajmljivali svoje kuće na moru šefovima kako bi jučer, a tako i danas lagodno uživali. Naravno da naši vozači opravdano na takve pojave upozoravaju i nemaju za takve postupke opravdanja. Ujedno napominjemo, našeg vozača dnevno kontrolira na tisuće putnika koji sebi uzimaju za pravo, raznim aparatima tajno snimati vozača za vrijeme vožnje, svaki krivi pogled i tome sl. Zar nam još i treba neka naša tzv. FBI kontrola?

Zar doista moramo čekati da nam se dogodi nesreća, da nam stradavaju nepotrebno naši sugrađani, a za to budu optuženi isključivo vozači dok odgovorni »mudro šute« i bude im prav... Ne, ni ta agonija ne može trajati do vječnosti... Vaša promišljanja, ukazivanja na nepravilnosti i dalje nam šaljite. Budimo zajedno uporni u očekivanju valjanih rješenja na ovaj ili neki drugi način. Ova sindikalna udruga ima VAS, uvidajne članove koji nisu nijemi promatrači, već jasno žele i imaju pravo znati o svojoj sutrašnjici. (v.š.)

Izdvajamo iz rada Izvršnog odbora tramvaj promet Dubrava

Iako pritisnuti nimalo lijepom svakodnevicom, izloženi raznoraznim kritikama, te svakojakim komentarima, članovi Izvršnog odbora tp Dubrava napokon osjećaju zadovoljštinu i pomake u realizaciji postavljenih problema, mada su neki problemi prisutni čak i godinama, ali upornim i opravdanim traženjima rješavanja istih došlo se do realizacije i dogovora te opet ukazano na daljnje nedostatke i opasnosti, sa čime smo upoznali rukovoditelja kao i direktora kroz naše aktivnosti na sastancima i pisanim izvješćima, i to sve u svrhu poboljšanja radnih uvjeta i sigurnosti prometa.

Moramo istaknuti vidljive pomake koji su ostvareni nakon naših traženja i ukazivanja, koji su naišli prije svega na razumijevanje kod rukovodstva od kojih dolaze obećanja da će se tp Dubrava i tp Trešnjevka vrlo brzo izjednačiti po broju novih tramvaja, što je do jučer bilo nezamislivo i neostvarivo.

Obećanje direktora g. Ivana Tolića sa održanog sastanka postupno se ispunjava, pa sada u Dubravi imamo 43 nova tramvaja, kao i garažu koja može primiti i održavati te iste tramvaje.

Dolaskom novog rukovoditelja g. Damira Kočeta u tp Dubrava zapuhali su novi, svježiji vjetrovi te je došlo do bitnih pomaka u međuljudskim odnosima na relaciji vozač – disponent – kontrolor – dispečer – šef.

Poglavito ističemo – odnos kontrolora prema vozačima postao je profesionalniji i korektniji, te stoga apel i vozačima za istim takvim ponašanjem prema nadređenima i obavljanju posla uz poštivanje Pravilnika i Zakona o sigurnosti prometa kao i smanjenje pritiska na disponentsku službu koji su u posljednje vrijeme bili učestali.

Činjenica da nas ima oko 400 vozača i da je teško svima izaći u susret, da se nikoga namjerno ne prebacuje sa nekih službi, već se to događa zbog potreba za službama, a za sve ostalo se može doći i dogovoriti sa samim disponentom bez povika, uvreda i pritiska, jer tamo moramo svi biti jednaki i imati jednaka prava, ali i obaveze.

Ukidanjem zamolbi za određenu zamjenu službi vozača, gdje smo smatrali da nema mjesta niti potrebe takvom načinu komunikacije, pokazalo se opravdanim. Naime, sada dispečeri s punom odgovornošću mogu obavljati taj dio posla, ali ne zlorabeći ukazano im povjerenje. Takvi problemi rješavat će se u hodu na zadovoljstvo svih i pri tome će se poštivati zakonski propisi.

Tražili smo putem ovog Izvršnog odbora te našeg povjerenika zaštite na radu kolege Borislava Pribanića da radi što kvalitetnije i sigurnije pripreme tramvaja

za izlazak u promet, osiguranje te instaliranje što kvalitetnije rasvjete u krugu garaže, što je riješeno u vrlo kratkom i razumnom roku. Nastavno s našim zahtjevima, postavljene su oglasne ploče sa ispisom voznih redova raspoređenih po kolosijecima te je na ulazu u prostoriju vozača i na ulazu u pogon postavljeno adekvatno osvjetljenje. Na taj način dolazi do skraćivanja nepotrebne šetnje po garaži, na što smo dugo vremena ukazivali. Takvim pristupnim razumijevanjem napokon smo shvaćeni i posao je odrađen bez ulaganja već pokazane dobre volje.

Nadalje, nakon višegodišnjih traženja uspostavljeno je stajalište Mandlova za izlaz putnika pri povratku kola u garažu, gdje smo često bili nepotrebno izloženi i prepušteni isto tako opravdanom nezadovoljstvu putnika.

Iz servisa dobivamo odgovor na potraživanja o zamjeni starih i dotrajalih stolaca u tramvajima gdje smo to dobili od šefa servisa g. Stjepana Poljaka. Naravno, sa zadovoljstvom možemo reći da je u zadnja dva mjeseca zamijenjeno 39 stolaca te da se prati stanje ostalih i po potrebi mijenja. Pristupilo se pripremi čkd-kola za zimu na bolji i kvalitetniji način nego što je to bilo do sada gdje ujedno apeliramo na vozače da upisuju u kolne liste sve nedostatke kako bi servisnim radnicima bilo lakše otkloniti iste.

GT-6 kola napokon više nisu u prometu i nadamo se da neće biti nekih izvanrednih situacija kako ne bi došlo do povratka istih u promet

Eto, sada mnogi mogu napokon odahnuti, posebice vozači koji su dugo godina vozili kontra kontroler, kao i svi drugi koji nisu bili zadovoljni uvjetima rada u tim kolima, a prije svega mislimo na stalno osporavanje grijanja u zimskim uvjetima.

Pitanja koja još uvijek stoje otvorena i nerealizirana su upućena rukovodstvu i odnose se prije svega na sigurnost prometa, uvjete rada i kvalitetu usluge našim putnicima gdje smo poglavito izdvajali traženje žurnog saniranja pruge na Mostu mladosti (dosadašnje ograničenje od nemogućih 5 km/h, zamijenjeno novim od 10 km/h), a da se ništa nije uradilo sa tim dijelom pruge. Nelogično, čudno i bez objašnjenja...

Uporno ukazujemo na vrlo loše stanje pruge kroz Novi Zagreb, Vukovarsku te većim dijelom Ilice, gdje očekujemo što skoriju sanaciju radi sigurnije i udobnije vožnje.

Uvijek bolna pitanja vezana uz Kvaternikov trg, tj. display za izlaz-ulaz putnika koji je često izvan funkcije po nekoliko tjedana, velik je problem nama vozačima. Tražili smo dodatno rješenje u

vidu postavljanja ogledala, koje je u završnoj realizaciji, po riječima pretpostavljenih. Isto tako, pokrenut je zahtjev za postavljanjem svjetlosnog sigurnosnog znaka upozorenja (kao na Branimirovoj) kod skretanja tramvaja sa Kvatrića u Šubićevu, kao i kvalitetnija realizacija u vidu semafora koji bi zatvarao promet za automobile kada je na skretnici tramvaj koji skreće u Šubićevu.

Uvijek aktualno, ponovno skrećemo pozornost na loše sanitarne čvorove, njihovo održavanje, čistoću i opremljenost, te tražimo primjenu sklopljenog sporazuma u kojem stoji obnova postojećih WC-objekata, kao i njihova opremljenost vodom, sapunom, toaletnim papirom te ostalom potrebnom higijenskom opremom.

Izvršni odbor ovog sindikata iz tramvaj prometa Dubrava i dalje nastavlja sa svojim redovnim aktivnostima u cilju poboljšavanja radnih uvjeta zalažući se za bolje međuljudske odnose, sigurnost prometa i boljitak za sve uposlene. Pozivamo prije svega svoje članstvo da se odazove na sastanke koji su otvoreni, gdje i sami mogu pridonijeti svojim prijedlozima, kritikama, pohvalama, a poziv za sastanak planiran za mjesec rujan bit će na vrijeme na oglasnoj ploči sindikata, kao i na Forumu www.usvprh.hr koji ima sve više članova.

Takvim pristupom i načinom rada, danas otvaramo vrata svakom radniku kao i onom radniku koji se želi učlaniti u naš sindikat, gdje zajedno možemo ostvarivati svoja prava. Iako je takva elektronska komunikacija omogućena svakom radniku, široj populaciji, na žalost, neki je koriste kao provokacije i neopravdano prozivanje.

Zasigurno, pohvalno je otvoriti www.usvprh.hr stranicu Foruma gdje možemo vidjeti puno prijedloga, članaka, fotografija, videosnimaka, što i te kako koristi svima nama za daljnje aktivnosti. Glede navedenog, još jednom pozivamo svakog našeg člana da se priključi aktivnim sudjelovanjem na sastancima Izvršnog odbora u Dubravi i dobije pravovaljanu informaciju, a ne nasjeda na tzv. »peronske priče« pojedinaца koje nemaju mjesta niti temelja za bilo kakvu valjanu raspravu. Naravno, za one manje hrabre (pod tuđim imenom) Forum je pravo mjesto za iznijeti činjenice (istinite i provjerene informacije, a ne zločeste insinucije) o kojima će netko povesti računa i uzeti svaki prijedlog i sugestiju na razmatranje.

Već za utorak, 15. rujna 2009. godine, održat će se zajednički sastanak Izvršnih odbora Trešnjevke i Dubrave tramvajskog podsustava s predstavnicima poslodavca.

Ujedno pozivamo svakog našeg člana da se po mogućnosti odazove i vidi, radi li to ovaj sindikat nešto dobro za svog člana ili su to samo naklapanja.

Sastanak će biti na Remizi Trešnjevke, s početkom od 12.00 sati u maloj dvorani RESTORANA ZET.

Robert Nikolić – predsjednik

Uređen parkirni prostor garaže

U garaži AP Podsused uređen je prostor za parkiranje autobusa i autobusi su dobili svoja mjesta prema tipu autobusa, što prema prijašnjem stanju čini velik napredak i očito je da su i rukovoditelj i šef prometa posao odradili u cijelosti.

Upravo tim pozitivnim pomakom sada je stanje kod izlaska na liniju i traženje autobusa puno brže i jednostavnije nego što je to bilo u prošlom načinu. Mora se naglasiti da se još događa poneka anomalija, ali i tome bi se moglo doskočiti kad bi se poštivali garažni brojevi po desetinama za pojedina polja, a s iznimkama da se autobusi ranih izlazaka parkiraju u prvi dio polja radi što manjeg gubljenja vremena na traženje ili intervencije servisa ako je to potrebno.

Nadamo se da je dojava valjana te se u svakom slučaju pridružujemo pohvali prema rukovodstvu autobusnog pogona iz Podsuseda. (v.š.)

Ako se uzme prava olovka i način u ruke, sve je moguće...!

Čelo prema zemlji

Svatko od nas ima mogućnost uskladiti se s trenutnim tokovima, odnosno trendovima društva, odluka je isključivo na nama, prihvatiti ili ne prihvatiti stanje kakvo je. Teško je donijeti odluku i ne opredijeliti se tamo gdje ide većina, odnosno gdje je trenutno lakše. Ako krenemo drugim putem, jasno je da će naši stavovi doći na udar one glasne manjine koja u pravilu samostalno odlučuje što je dobro, a što loše, odnosno postavlja kriterije po vlastitim nahođenjima, koji u konačnici na temelju referentnih podataka, donose korist samo njima, dok s druge strane štete šutljivoj većini.

Za ne povjerovati je da smo postali vrsta beskičmenjaka, koja zaslužuje beskrajn prezir. Zar nitko od nas više ne misli svojom glavom? Zašto si to dopuštamo? Zašto šapućemo da ništa ne štima u sustavu? Zašto potihom govorimo da nikad nije bilo ovakve bezidejnosti i konfuzije? Zašto se bojimo da će nas čuti ljudi s kojima smo do jučer pili kavu i dijelili dobro i zlo? Pitamo se što će biti ako nas čuju i hoće li nas prokazati moćnicima, koji će nas tada staviti na listu nepodobnih. Nije li to što većina misli, a manjina šapatom govori, naša stvarnost, realnost i na kraju krajeva istina? Zašto se bojimo istine i kako reagiramo na ovu tešku situaciju? Sve su to pitanja na koja nismo ni pokušali ponuditi odgovor. Šutimo i nadamo se da ćemo baš mi biti ti kojima će moćnici za naše nemiješanje i okretanje glave dati honorar u vidu sigurne plaće i posla. Grdno se varamo. Svaki od nas je samo jedan u nizu koji će prije ili kasnije doći na red, osim ako ne-

što sami ne promijenimo. Politika koja se u ovom trenutku provodi u našem društvu, na svim nivoima, planira se po modelu što gore to bolje. A mi, što činimo da to promijenimo? Licemjerno okrećemo glavu, kao da se to nas baš ništa ne tiče.

Zašto dopuštamo da nas nazivaju nezalicama oni koji nikada nisu dokazali da išta znaju...

Osim da u sjeni i pod zaštitom moćnika po vlastitom nahođenju kroje naše sudbine? Tko im je dao to pravo? Mi, svojom šutnjom. Zar ne osjećamo da nešto ne štima? Koliko dugo treba ići na posao s grčem u želucu? Zar do onog trenutka dok nam kažu: »Recesija je, ne trebamo vas više«. Zar se nemamo pravo izboriti za vlastiti komad kruha, koji će, ako ova-ko ostane, uskoro biti uskraćen i nama i našoj djeci? Hoće li nam utjeha biti da nam kažu da su i drugi tako prošli? Kakav primjer dajemo svojoj djeci? Zašto šutimo u trenucima dok nas ponižavaju? Naša djeca to vide, a kada i ne vide, itekako osjećaju negativne posljedice našeg mota koji glasi: Stav je da nemam stava.

Što će ostati iza nas, našoj djeci? Zašto šutimo sada kad možemo nešto reći i učiniti? Danas je možda već kasno, a sutra već sigurno prekasno, ali vrijedi pokušati. Uzimaju nam posao, pravdajući ga lizingom, kooperantima, uštedama i ne znam čime sve ne, a u isto vrijeme nas besramno uvjeravaju da smo nesposobni i da baš zbog nas koji nismo u stanju sami odraditi posao koji smo uzgred do

PROGRESOGRUPA
D.O.O. ZA SAVJETODAVNE USLUGE
Ilica 100, Zagreb

KREDITI SVIH BANAKA NA JEDNOM MJESTU

Ne gubite vrijeme obilazeći banke! Na jednom mjestu dobit ćete **besplatnu i profesionalnu** uslugu posredovanja za realizaciju bankovnih kredita. Kroz višegodišnju suradnju sa vodećim hrvatskim bankama, te praćenjem kreditne ponude svih banaka na tržištu, stekli smo iskustva koja garantiraju pronalaženje **najboljeg bankovnog kredita** za naše klijente.

- **Nenamjenski krediti** do 200.000 kn, do 10 god.
- **Hipotekarni krediti** preko 1/2 vrijednosti nekretnine, do 15 godina
- **Kreditni s ostatkom vrijednosti:** 20-30% manji mjesečni anuiteti
- **Stambeni krediti** do 30 godina
- **Auto krediti i leasing**

Bez jamaca | Zatvaranje/reprogrami starih kredita
Rate preko 1/2 plaće | Rješenja i za "crne liste"

SAVJETOVANJE PRILIKOM KUPOPRODAJE NEKRETNINA

Realizirajte **najbolji stambeni kredit**, obavite kupoprodaju uz stručno vodstvo, uselite u osigurani stan. U suradnji sa partnerskim firmama, spremni smo Vam ponuditi paket-uslugu.

OSIGURAJTE SEBI I SVOJOJ DJECI IZVJESNIJU BUDUĆNOST

Želite štediti ili ulagati sigurno? Na tržištu je mnogo različitih financijskih proizvoda koji to omogućuju. **Besplatno savjetujemo** pri odabiru najisplativijih i najsigurnijih štedno-ulagačkih programa, odnosno onog koji najbolje odgovara **Vašim potrebama** i mogućnostima.

Stambena štednja (do 18% prinosa) | Dječja štednja
Dobrovoljni mirovinski fond (III. stup - dugoročno najisplativiji)

S povjerenjem se javite na naše kontakt telefone:
01-5552-620, 091-1111-474, 091-1111-475
Faks: 01-5552-619 | e-mail: info@progreso.hr

Ne isplaćujemo kredite niti pozajmice | Realizacija kredita isključivo u banci | Savjetujemo besplatno i ne naplaćujemo proviziju
Ovjera:

ROBNA KUĆA

B.A.M.T.

ROBNA KUĆA

B.A.M.T.

IZ MAČA

NUDI MOGUĆNOST KUPOVINE

RAZNIH ARTIKALA IZ SVEKUPNOG ASORTIMANA

RADNICIMA ZET-A,

KOJI SU KREDITNO I SINDIKALNO SPOSOBNI,

UZ OBROČNO PLAĆANJE I

DO 50 RATA.

SVEKOLIKE INFORMACIJE

U TAJNIŠTVU SINDIKATA

SVAKIM DANOM

OD 8.00 DO 14.00 SATI

jučer bez problema radili, moraju tako postupiti. I kako mi reagiramo? Okrećemo čelo prema zemlji. Nitko od nas nije stvoren da hoda pognute glave, to može biti isključivo naš vlastiti izbor. On ima svoje dobro poznato ime i prezime. Linija manjeg otpora.

Kada će doći trenutak da se pojedinačno nezadovoljstvo artikulira u zajednički izraz opravdanog neslaganja prema modelu upravljanja koji nam svima nanosi neizmjernu štetu? Dobro je znano da se kritična masa stvara tek kad voda dođe do grla. Na žalost, kod nas Hrvata ni to nije slučaj, budući da nam voda već dolazi do nosa, a mi i dalje po starom. Šuti i trpi...

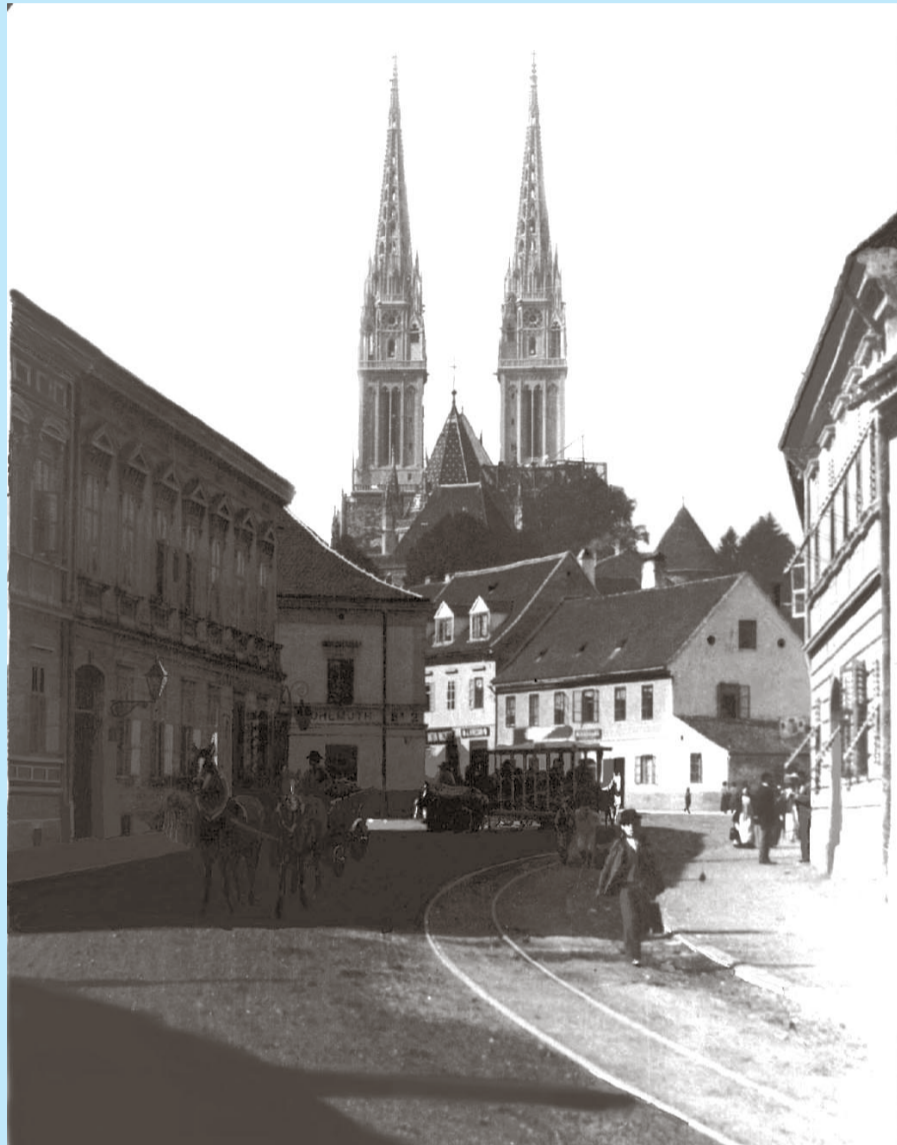
G. uredniče,

budući da sam u zadnjih nekoliko brojeva pročitao dosta zgodnih tekstova u Vozačkom glasniku na temu naše stvarnosti i opstojnosti, šaljem Vam i moja razmišljanja s kojima se možete i ne morate složiti. Predlažem Vam da još jednom u Vozačkom glasniku objavite internetsku adresu i adresu uredništva lista na koje se mogu slati tekstovi za novine. Smatram da biste trebali pozvati sve one koji mogu nešto suvislo i korisno napisati, da bez straha šalju svoje tekstove. Čini mi se da takvih u ZET-u ima podosta, budući da su već i oni s najmanje moždanih vijuga skužili da je nešto trulo u državi Danskoj (ZET-u)...

5. rujna 1891. – 5. rujna 2009.

Nikad skromnije, ali ipak uz čestitku direktora Tolića putem etera iz Centra. Da, info-služba ZET-a uputila je čestitku zetovcima, ali bez spominjanja bilo koje udruge ili sindikata, što je bilo do sada praksa. Naravno da se pitamo, čija je to služba te ima li ona svoju opravdanost.

Svaki tramvaj vukao je po jedan konj. Širina kolosijeka iznosila je 0,76 metara, a ukupna prometna duljina pruga oko osam kilometara. Tramvajski se vozni park isprva sastojao od 10 zatvorenih i šest otvorenih (ljetnih) kola. Kola je izgradila tvornica Weitzer u Grazu, a bila su duga pet metara, široka 1,80 metara i visoka 2,50 metara. Konja je bilo otprilike dva puta više od kola, a svaki je konj prevalio prosječno 26 do 28 kilometara na dan. Prosječna cijena vožnje iznosila je oko 12 filira, a brzina konjskog tramvaja bila je tek 7,5 kilometara na sat. Primjerice, vožnja iz Ilice do Maksimira s pet postaja trajala je pola sata, na povratku 22 minute, a od Ilice do Savskog mosta 15 minuta, čime su svi bili vrlo zadovoljni.

Spremište tramvajskih kola s konjskom stajom i upravnom zgradom bilo je na mjestu današnjeg Tehničkog muzeja.

Konjski tramvaj prevozio je Zagrepčane sve do 18. kolovoza 1910. kada se na zagrebačkim ulicama pojavio prvi električni tramvaj.

Iz prošlosti...

Redovite vožnje tramvajem na konjsku vuču počele su 5. rujna 1891. u 13 sati. Bila je subota, a navala građana golema, pa je veći dio Zagrepčana morao samo gledati jer nije bilo mjesta u kolima. Dan kasnije, u nedjelju, 6. rujna, računa se da se tramvajem vozilo 20.000 ljudi. Veselje zbog javnog prometnog sredstva, za koje se smatralo da je njime Zagreb postao velegrad, bilo je na vrhuncu.

Premda nije bilo rezanja vrpca ni drugog ceremonijala pri puštanju tramvaja u promet, taj je događaj doživljen kao posebna atrakcija u tadašnjem Zagrebu s nešto više od 42.000 stanovnika.

UDRUGA
Sindikata vozača i prometnih radnika
HRVATSKE – ZAGREB
tajništvo – predsjednik
Zagreb, Ozaljska 105
Tel/fax: 01 36 51 516, T-mobile: 098 255 125
e-mail: usvprh@inet.hr

www.usvprh.hr

Sindikat vozača i prometnih radnika

Tajništvo – arhiva

Izjava o pristupanju u članstvo

Ja _____ / _____ / _____ / _____
 Ime i prezime   službeni broj   broj O.I.   broj kontakt tel.
 / _____ / _____ / _____ / _____
 mjesto prebivanja   ulica   broj   općina

Dragovoljno se **učlanjujem u SINDIKAT** te prihvaćam prava i obveze sukladno **STATUTU** te **drugim aktima Sindikata**. **Dajem suglasnost pravnog zastupanja iz rada i u radu** od interesa radnika, uz obvezu čuvanja i skrbi sindikalne imovine, promicanje ugleda članstva, te provođenja **Odluka izabranih tijela SINDIKATA**. Odobravam **obustavu sindikalne članarine od 1% (neto I.I. iznosa)** od moje mjesečne plaće koju ostvarujem iz radnog odnosa te uplatu iste na ž.r. Sindikata.

U Zagrebu, _____ god.

_____ osobna ovjera

*Vrijeme možda je novac,
ali slobodno vrijeme je zlato!*